

یادداشت مترجم

نام نوی او کثرت پیدا کرد، به طوری که حدوداً در هفتاد و نه کتاب حاضر اظهار داشته، سخنانی گشاده و پرهیزی آید و نداشت است. کتاب چگونه ادبیات به عنوان مهم چون کتاب دیگر از دیگر به نظر می آید، بر آن که از نظری آید و نقل می آید، هر چند باشد، در غالب کتابی که مشخصات یک مکتب فقهی را دارد، که نقل مکتبی یا کارهای من بر دارد، شایسته از نقل که عموماً در میان دانشمندان و روشنفکران ادبیات بسیار بر طرفدار است. تیرهی سالها تدریس در مقام استاد ادوات انگلیسی صلاحیت ویژه ای برای نوشتن چنین کتابی به اینگونه بخشیده است. کتاب با آن که به زبان نوشته شده، «مکتبی» نام دارد، چون شده است، قطعاً برای مخاطبان داخلی و حرفه ای ادبیات هم حاوی بسیاری نکات ارزشمند و روشن گر خواهد بود و شاید نگوییم با سایر کتابهای مشابه در زبان فارسی، که جای عالی شان در کنار نظریه های علمی و فلسفی، شایسته، کامل و محسوب است.

فهرست مطالب

۱۱	یادداشت مترجم
۱۳	پیش گفتار
۱۵	۱. اوایل
۶۵	۲. شخصیت
۱۰۵	۳. روایت
۱۴۷	۴. تفسیر
۲۱۱	۵. ارزش
۲۴۷	واژه نامه
۲۴۹	نمایه

یادداشت مترجم

نام تری ایگلتون، چنان‌که خود در «پیش‌گفتار» کتاب حاضر اظهار داشته، تداعی‌کننده‌ی نظریه‌ی ادبی و سیاست است. کتاب *چگونه ادبیات بخوانیم*، هم‌چون کتاب دیگر او *چگونه شعر بخوانیم*، بی‌آن‌که از نظریه‌ی ادبی و نقد سیاست دور شده باشد، در قالب کتابی که مشخصات یک متن درسی را دارد، به نقد عملی یا کاربستی می‌پردازد، شاخه‌ای از نقد، که به‌ویژه در میان دانشجویان رشته‌ی ادبیات، بسیار پرطرفدار است. تجربه‌ی سال‌ها تدریس در مقام استاد ادبیات انگلیسی صلاحیت ویژه‌ای برای نوشتن چنین کتابی به ایگلتون بخشیده است. کتاب با آن‌که، به بیان نویسنده، برای «مبتدی‌ها» تدوین شده است، قطعاً برای مخاطبان جدی و حرفه‌ای ادبیات هم حاوی بسیاری نکات ارزش‌مند و روشن‌گر خواهد بود. و شاید الگویی باشد برای نگارش کتاب‌های مشابه در زبان فارسی، که جای خالی‌شان در کنار نظریه‌پردازی‌های دشوارفهم، کاملاً محسوس است.

ایگلتون هدف از تألیف کتاب را کمک به خلاصی «هنر تحلیل» ادبیات از بحرانی اعلام می‌کند که این «هنر» یا «فن» را در معرض زوال و انقراض قرار داده است، بحرانی برآمده از تشکیک در عقل سلیم یا شعور متعارف که مشخصه‌ی آن «عدم شفافیت» است. ایگلتون ابزار «سامان‌بخشی» به این وضعیت نابسامان نقد ادبی را مقدمتاً، در توجه کامل به عناصر و مصالح صوری آثار ادبی جست‌وجو می‌کند، اما به منظور مرزبندی با «منتقدان نو»، در همه‌حال موضع سیاسی متعهدانه و تاریخ‌محور خود را حفظ می‌کند، تا نشان دهد که تحلیل مبتنی بر «خوانش دقیق» در صورتی یا لذت همراه است که مؤید به معرفت‌فرا-متنی باشد. در واقع، ایگلتون «تحلیل» و «لذت» را نه فقط منفی یک‌دیگر نمی‌داند، بلکه آن‌ها را مکمل هم می‌شمارد.

شفقت ایگلتون در قبال محرومان و ستم‌دیدگان، و بالعکس، نفرت آمیخته به تحقیر